

DANH DẪY THIỆP

Đề như vậy:

NHỊ-THIÊN-ĐUỜNG

Cholon

DẪY THIỆP NƠI

Số 658

NHỊ-THIÊN-ĐUỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38, — CHOLON

CÓ BẢN CÁC THUỐC CAO ĐƠN HUỖN TÁN RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY:

VAN-ÔNG-NHỊ-THIÊN-ĐUỜNG

Dầu này vốn của Ông Y-SANH VI-
TẾ-SANH đã dạy công tìm kiếm các
thực vật nơi các danh-san, đem về
lên thuyền chế luyện nên ra ki lượng,
thật nó có sức dưới phong, ngư hàng,
tên nhiệt, công hiệu lạ lẫm, bất cứ
nhiệm, các ông có mua thì xin phải
nhìn cho kĩ cái nhãn hiệu ông Phất-
níp của tiệm NHỊ-THIÊN-ĐUỜNG
thì mới khỏi lầm đồ giả.

Chủ trị các chứng kể ra sau này:
1° Bốn mùa cảm mạo, nghệt mũi
nước mũi, tay chân bủi nhàu, ngứa
thở trướng háng cảm nhảm khi độc,
trong uống ngoài thoa, thấy đều đáng
dùng.

2° Trào trệ, đau bụng, ăn uống
không tiêu, Sinh bụng ợ chua, lòng
như lửa đốt, trong ruột quặn đau,
ngại đi tiêu trong uống, thấy đều đáng
dùng.

3° Đàm lên chân nghệt, bất tỉnh
nhơn sự, hàn răng ngấm cứng, tức
thở phải dùng dầu này mà thoa nơi
phía trong môi, và thoa luôn nơi
nang-lang, thoa dưới cổ hai bên cuốn
lồng, phải thoa cho thường thì tỉnh
lại liền.

4° Ho hen khó khê, đàm lên chân
nghệt, hơi thở không được thông, thì

phải lấy dầu này mà thoa nơi cuống
họng và trước ngực cho thường, lại
phải nhều nhều 10 giọt dầu vào một
chén nước sôi mà uống thì thấy hiệu
nghiệm.

5° Đom bả năm bệp mà hay xây
xâm, hoặc như đầu đau bụng thì
phải lấy dầu này mà thoa 2 bên nang-
lang, trê ngực, dưới bụng, rồi cũng
coi theo cách nói trên đây mà uống
thì thấy sự hay. Hoặc lúc có thai mà
đau thường dầu này thì lại càng tốt
lắm.

6° Con nít mà bị kinh phong nữa
lạ, ngày đêm la khóc, hoặc hay ợ
sữa, trong ruột có phồng, ngoài thoa
trong uống hiệu nghiệm như thần.

7° Bị đau đại tiểu tiện, hoặc bị
máu dưng dưng này thì ă là an nhiên
vô sự.

8° Huyết bị đầu phong đau nhức,
hoặc bị phong thấp tay chân nhừ
mỏi, hoặc bị phong hóa mà đau răng
phải dùng thứ dầu này mà thoa vào
nơi ngứa chỗ đau thì hết liền.

9° Những là vô danh thủng độc, các
thứ gạc chốc, con nít bị thối độc mà
sưng ghê, ngứa ngứa cả mình, hoặc
bị muỗi cắn, hoặc bị sâu xuống; cứ
dùng dầu này mà thoa thì thấy hiệu
nghiệm.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi lần từ năm giọt tới
mười giọt, con nít, mỗi lần từ từ
một giọt đến năm giọt, phải pha với
nước trà hay là nước sôi mà uống.

Giá mỗi ve là..... 0.52

HÓA-ĐÀM-CHỈ-KHẨ-TÂN

« THUỐC HO »

Thuốc ho này của Ông Vi-tế-Sanh
ra công lên non núi tìm kiếm các
thực vật tài bảo chế ra thứ thuốc
ho này trị các bệnh ho: ho gió, ho
lao, ho tởn, ho ra huyết, ho lâu năm,
và bệnh tức.

Dầu ho dữ dân cho thế mấy uống
thuốc này trong nửa giờ thì bớt, vài
ngày đã lành bệnh.

Người thường mỗi ngày uống 1 gói
thì trừ được các bệnh và bỏ huyết.

CÁCH DÙNG:

Như người lớn mỗi ngày uống 1
gói khi ăn cơm rồi, hay là đang khi
ho, thì uống với nước trà.

Con đom bả có chứa uống nửa gói.
Và con nít chừng ba tuổi cho đến
6 tuổi, 1 gói phân làm 4; 6 tuổi cho
đến 12 tuổi, một gói phân làm 3; 12
tuổi sắp lên uống nửa gói.

Có 35: « đồ chiến hảo, trái cây,
rau sống, đồ cay và cay, mấy món
đó chẳng nên dùng tới.

Giá mỗi gói 0.515, — 10 gói... 1.540

THẦN HIỆU NHẬN ĐƯỢC

Phàm con người sanh ra đời
trong ngũ quan thì có cấp con mắt
là một vật chỉ yếu hơn hết, nếu
không con mắt, để cho đến rồi rồi
mà hư cấp con mắt đi rồi thì phải
khôn khổ chung thân. Bởi đó cho
nên tiệm tôi đã hết lòng nghiên cứu
những phương ao diệu mà chế ra
một thứ thuốc nước rất hay, để trị
các chứng bệnh con mắt, hoặc bị
phong-nhiệt mà sanh nhảm, hoặc
sưng, hoặc đỏ, nhứt nhứt sưng xang,
hoặc sợ chói mà không dám mở mắt
sang, hoặc có mông, hoặc có cườm
như ban nhãn hoàn thấy đều đáng
dùng cả.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần
vào con mắt, khi sưng sưng cũng ăn
đồ chiến hảo nóng này.

GIÁ

Mỗi ve lớn là... 1.500
Mỗi ve nhỏ là... 0.30

NHỊ-KHOA-CĂNG-CO-TÂN

Chủ trị con nít cấp mang kinh
phong, cũng các chứng bệnh cũ con
nít là ra sau này:

Cảm mạo thường hắng, mũi nóng,
mặt đỏ, bị đàm ngăn chân, con mắt

lão liên, hoặc trợn trắng, cũng rằng
cử g bầm, hết tình nhơn sự, miệng,
mũi trướng khí, trong ruột đau phồng,
tới thì khô khê mà làm ra ho, hoặc
khạc đờm và gột tay giữ chơn,
lương đời huật hôn, hoặc nằng
nằng khô khan lại hay khát nước, ty
là chứng CẤP-THIÊN-PHONG phải
lấy nước trà mà uống với thuốc ta
ấy.

Con thoát nóng, thoát lạnh, là
cấp khi tử, rút tay rút chơn, do mà
lạnh, vòng mết, ốm gầy, khô khê, ợ
sữa, ăn uống chẳng đáng, hoặc khô
khô có nước mắt, đêm ngủ con
nít không nhắm, đường đại, đường
tiểu không tốt, tay chân lạnh ngắt,
cấp lư chẳng hết, ấy là chứng MẶC-
XINH-PHONG phải dùng nước ga-
rang mà cho uống với thuốc tăn nã
áp tức thấy hiệu nghiệm.

CÁCH DÙNG:

Con nít trong tháng tới 3 tháng
uống mỗi ngày 1 gói phân làm 2 lần
từ 4 tháng tới 12 tháng; mỗi ngày một
gói. Từ 12 tháng sắp lên, mỗi ngày uống
2 lần mỗi lần 1 gói. Con con nít ngờ:
thường muốn nó ăn chơi ợ sữa
ngay cho nó uống nửa gói, uống vào
nước trà thì trừ được các chứng bệnh
à mạnh mẽ trong mình.

Mỗi gói giá là..... 0.5

THẦN HIỆU PHÁT LÃNH HUỖN

« THUỐC NÓNG LẠNH »

Trị bệnh nóng lạnh, bệnh rét, son
bạch, ban đien, ợ ẩm mọt sương hàng,
phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mê
mang, nhức đầu, miệng khô, ợ chỉ
mỗi mết, ăn uống không tiêu.

« LỊCH DÙNG »:

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là
14 hướm, uống với nước trà.

Con con nít một tuổi uống 1 hướm,
2 tuổi uống 2 hướm, 3 tuổi uống 3
hướm.

Con nít mấy tuổi thì uống theo mấy
hướm, tới 14 tuổi thì uống theo như
người lớn đúng 14 hướm mà thôi.

Như bệnh rét thì phải uống trước
m 2 giờ đồng hồ khi cơn có phát
tới.

Có 35: « rau sống, trái cây, đồ
ngọt lạnh, mấy món đó chẳng nên
dùng tới ». Làm y theo như vậy, dầu
bệnh nặng hung, hề uống thuốc này
vài ngày thì hết bệnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai
uống 3 hướm là thật. Hãy nhìn chắc
cái nhãn ÔNG-PHẬT, hiệu Nhị-
Thiên-Đường, thì mới phải là thuốc
thiệt kéo dài thọ giả.

Giá mỗi gói..... 0.515

Xưởng thợ-mộc, chạm và cấn hiệu là:
“Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA”
Tại Lãthieu Quai E. Outrey
Có đóng sẵn đủ các thứ bàn, ghế, tủ, rương v. v. toàn bằng cây Trắc,
Cẩm-lai, gỗ và có đủ thứ mặt đá Cẩm-thạch lớn nhỏ và lành lẫm theo
kiểu.
Đã hơn 15 năm nay các nơi đều nghe danh và được vừa lòng công
khen ngợi luôn. Có sẵn nhiều món rất xinh đẹp, để cho quý ông muốn
chọn đồ khéo lạ. Muốn đặt đồ cho khéo và vừa ý, thì nên gửi thư mà
thương nghị với Xưởng-thợ-mộc này.

ĐỒ CÀN, ĐỒ THÊU VÀ HOA-LY
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIÊM
Đường Espagne, số 200 (góc chợ mới), Saigon
GIÁ RẺ:
Tiệm này có trữ đủ các đồ CÀN DUNG VẼ ĐEN KHI như DÂY ĐÈN
BÔNG ĐÈN, QUẠT MÁY ĐIỆN, BÀN Ủ ĐIỆN v.v. và đủ các kiển
ĐÈN THẤP BẢNG DẦU SÁNG VÀ DẦU LỬA có MĂNG SÔNG và HẸNG
TỜ LỰA BẮC-KY.
Bảo si và bán lẻ giá rẻ.

CÔNG TÂN BÌNH CÀNG ĐUỜNG QUẢ CÔNG TY
Số 85-87 đường Martins — Cholon

DÁ NGON MÀ HẠP VỆ-SANH
Sự học-cứu đời này, dân dàu cũng chú trọng về phép vệ-sanh, mà
nhứt là các món thực-phẩm.
Bên hiệu đã chế ra nhiều thứ bánh ngọt và trái cây tươi đường, hơn
hai mươi món, đã ngon diệu thơm tho mà để lâu không hư không ỉm, là
một món ăn rất hợp phép vệ-sanh vậy. Xã hội yêu đúng và khen ngợi các
thứ thực-phẩm của bên hiệu kể trên đó là một món thực-phẩm cao-thượng
hơn các thứ bánh khác xin chú-tôn quan cõ.
Các TÍNH NAM-KY và PHOM-PENH ĐỀU CÓ TIỆM ĐẠI LÝ.

TIỂU-THUYẾT
CAY DẰNG MÙI ĐỒI
(Tiếp theo)
Mà nó nghe nói như vậy mới hỏi:
— Chà! bây giờ đến hay sao?
— Đã, bây giờ.
— Bây giờ mấy giờ rồi đây nó cũng
theo mà đi với mấy đứa hay sao?
— Đã.
Tia nó hít thuốc phi khói ra ngửi,
ngửi rồi nói rằng: « Nhà chật quá,
bây giờ có chỗ đâu cho hai đứa nó
ngủ ». Mà nó đáp rằng: « Không biết
gi đâu. Hai đứa nó lấy manh chiếu
đem trải trên chiếc ghế rồi cũng vào
đó mà ngủ cũng được mà ». (Chứng
đặc trưng thông tin là lần đầu tiên, Tia
thông được nói rõ nói rằng:
« Bởi chiếu sao không liền bây giờ
mua thêm, bắt đầu rồi còn gì ».)
Mà nó nói: « Tôi quên lừng Mả khuya

đi, thời sửa soạn mà ngó lơ đến chỉ
nửa. Nay con, con lại lấy manh chiếu
rồi đem trải ngoài chiếc ghế này lên
bỏ đó mà ngủ đi, ít bữa nữa mua
thêm ván rồi sẽ ngủ trong nhà ».
Mà nó vừa nói vừa chỉ chiếc chiếu
đó trên ván. Thằng Được bước lại ôm
chiếc chiếu đó đi theo. Hai đứa nó
leo lên ghế trải chiếu vừa xong, ngó
ngồi vào nhà thì đèn đã tắt rồi. Thằng
Được nằm nghiêng đầu mặt về bên ghế,
thằng Bì để hai tay gối đầu vào gối
phía trên đầu rồi cũng nằm một bên
đó.
Hai đứa nằm nhìn khe mà cũng
không cựa cựa, mỗi đứa đến suy nghĩ
riêng. Trôi khuya lâu lâu, gió thổi
lao rao, từ từ im-lặng, một lát nghe
sấm xa xa có tiếng chó sủa, hoặc nghe
đàn kèn có tiếng ghe chèo sát sát,
hoặc nghe trong nhà có tiếng con nít
khóc. Gần nửa đêm thằng Được nằm
nghe một bên một vai, nên trở mình
đang nhắm nhắm Bì Thằng Bì cười nhỏ

nhỏ rồi lấy tay rờ mặt, thẳng Được
mà hỏi rằng: « Mày không ngủ, sao
không nói chuyện chơi mày? » Thằng
Được ngồi gập gối vô nhà rồi hỏi
nhỏ rằng:
— Mày cũng còn thức hay sao?
— Tao nghĩ tao tức cười quá nên
ngủ không được.
— Cười giống gì?
— Tao tức cười là vì mấy mơ ước
gặp cho được tia mà mày. Nay gặp
rồi, tao thấy vậy tao tức cười quá.
— Mày nói đó là nói đùa ư. Thằng
Được nay tao tưởng là mày tao giàu,
lời vì nên nghèo mà sao hỏi mà nói
tao xỉ được tao, tao hận đó tới đời này,
mà lại có đeo giây chuyền vàng tay nữa.
Hôm trước về dưới Mỹ-Lại mà nói
tao thuật chuyện tia mà tao đương
tìm tao, thì cũng còn nói tia mà tao
giàu lên nữa. Tao nghe như vậy tao
mừng, mà tao mừng không phải là
tao trông giàu sang có tiền sẵn cho
tao xài phá, tao mừng là vì nếu tia
mà tao giàu tao mới có thể đến en

cho mà nuôi tao, mới có thể mà nuôi
mày và nuôi con Liên đang cho mày
người thương yêu tao bấy nay hết cực
khổ nữa cho. Nay tao gặp tia mà tao
rồi, tuy tia mà tao nghèo, song có
phải vì đó mà tao hết vui đâu. Tao
càng mừng thêm lắm chứ. Trong ý
mày tưởng cha mẹ giàu mới nên nhích,
còn cha mẹ nghèo thì bỏ hay sao?
— Không, tao có nói như vậy đâu.
— Chờ mày tức cười giống gì?
— Đó tao nói thiệt cho mày nghe.
Thiệt hôm nay tao cũng tưởng là mày
giàu lắm lắm nên tao tình là mày
gặp tia mà mày rồi thì tao đi, cho
không thêm theo mày nữa, bởi vì
phần tao còn cực nghèo nên chừng
mày giàu tao còn theo mày nữa thì
nhọc lòng mày cho không ích gì. Nay
tao thấy tia mà mày nghèo, tao nhớ
lại thì sự mày tưởng đã vậy mà tao
tình cũng vậy nên tao tức cười, cho
phải tao nghèo mày hay sao. Nè, Được,
mà tao nghĩ hai người đó không phải
tia mà mày đâu.

— Ờ! đúng có nói vậy, mày thấy
tia mà tao nghèo mày muốn nuôi tao
phụ tá mà tao hay sao?
— Không phải, để tao nói cho mày
nghe. Tao nghĩ là vì tao coi mày
không giống hai người đó chút nào
hết, mà mày đưa nhỏ cũng không
giống mấy nữa.
— Mày nói vậy. Sao mày biết không
giống? Mày giống cha giống mẹ,
giống anh g ông em là giống mẫu thật,
giống gần cả, giống giống đi, tưởng
đúng chứ phải là giống nội cái mặt
đỏ mà da hay sao. Mà mày mới thấy
một lần làm sao mày biết tao không
giống được.
— Hừ! hôm tao đứng trong nhà đó
tao có ý coi kỹ lắm. Thiệt mày không
giống chút nào hết, mà tao coi mày
bị giống người trong khuôn khub
theo ở nhà thầy Lợ đó lắm.
— Hình nào đây?
— Hình treo trên cửa buồng của
mày đó.

— Hình người bạch khăn đen đó
phải hôn.
— Ờ.
— Mày nói vậy.
— Mày cứ nói tao nói vậy hoài;
tao chắc rằng hai người đó trong nhà
đấy không phải là cha mẹ mày; nếu
mày không tin, tao thì để thẳng-
thẳng rồi mày coi.
— Sao mày dám nói như vậy?
— Mày nói mà nuôi mày xỉ được
mày rồi mày mới nằm sâu thẳm.
Hồi đó mày mặc áo tời mà lại có đeo
giây chuyền đó nữa, thì chắc mày là
con nhà giàu. Người này nghèo quá
đâu có áo tời mà cho mày mặc.

(Sau sẽ tiếp theo).